

ELÄINTEN HYVINVOINNIN TUEN SITOUMUSEHDOT 2011

Euroopan maaseudun
kehittämisen maatalousrahasto:
Eurooppa investoi maaseutualueisiin.

ELÄINTEN HYVINVOINNIN TUEN SITOUMUSEHDOT 2011

Sisällysluettelo

1	Sitoumuksen antamisen edellytykset.....	3
2	Tuen määrä ja sen maksaminen.....	4
3	Täydentävät ehdot tuen ehtona	5
4	Perusehdot.....	6
4.1	Perusehtojen noudattaminen	6
4.2	Nauta- ja sikatilojen yhteiset eläinten terveydenhuoltoon liittyvät vaatimukset	6
4.3	Nautatiloilla noudatettavat terveydenhuoltoon liittyvät vaatimukset	7
4.4	Nautojen ruokinta ja muu hoito.....	7
4.5	Sikatiloilla noudatettavat terveydenhuoltoon liittyvät vaatimukset.....	8
4.6	Sikojen ruokinta ja muu hoito	8
5	Lisäehdot.....	9
5.1	Lisäehtojen valinta.....	10
5.2	Nauta- ja sikatiloille yhteinen lisäehto	10
5.3	Nautatilojen lisäehdot.....	10
5.4	Sikatilojen lisäehdot.....	12
6	Olosuhteiden muutokset sitoumuksen aikana.....	13
6.1	Ilmoitusvelvollisuus olosuhteiden muutoksista	13
6.2	Tuotantosuunnan vaihtaminen.....	13
6.3	Lisäehdon vaihtaminen ja siitä luopuminen.....	13
6.4	Sitoumukseen sisältyvien eläinten määrän väheneminen.....	14
6.5	Sitoumuksesta vapauttaminen ja siitä luopuminen	14
6.6	Sitoumuksen siirtäminen	14
7	Eräitä tukeen liittyviä seikkoja	15
7.1	Termejä	15
7.2	Asiakirjojen säilyttäminen	15
7.3	Tuen julkisuus	15
7.4	Valvonta	15
	LIITE 1 Terveydenhuollon vaatimukset nautatiloilla.....	15
	LIITE 2 Terveydenhuollon vaatimukset sikatiloilla	16

ELÄINTEN HYVINVOINNIN TUEN SITOUMUSEHDOT 2011

1 Sitoumuksen antamisen edellytykset

Sitoumuksen antaminen

Eläinten hyvinvoinnin tukea voivat hakea nauta- ja sikatilat.

Tukea saadaksesen viljelijän tulee toimittaa sitoumus eläinten hyvinvoinnin tuesta paikalliselle maaseutuelinkeinoviranomaiselle. Sitoumusajaksi on viisi vuotta. Vuonna 2011 annettu sitoumus alkaa 1.5.2011 ja päättyy 30.4.2016. Jos EU:n komissiolle vuonna 2010 esitetty Manner-Suomen maaseudun kehittämissuunnitelman muutos tulee toteutettavaksi aikaisintaan vuonna 2012, viljelijä voi luopua sitoumuksesta kesken sitoumuskauden antaakseen uuden vähintään vastaavan tasoisen sitoumuksen. Tällöin jo maksettua tukea ei peritä takaisin.

Viljelijä sitoutuu toimenpiteen edellyttämien velvoitteiden noudattamiseen valitsemansa eläinlajin tai valitsemiensa eläinlajien osalta. Viljelijällä on oltava hallinnassaan koko sitoumuksen ajan vähintään 10 eläinyksikköä kyseistä eläinlajia maatilallaan. Tuen ehtoihin sisältyvä terveydenhuoltosopimus on tehtävä ensimmäisen sitoumusvuoden loppuun (30.4.2012) mennessä. Eläinlääkärin tätä tarkoitusta varten tarvittava käynti on kuitenkin oltava tilattuna viimeistään sitoumusta koskevaa hakemusta jätettäessä.

Sitoutuminen tehdään täyttämällä ja allekirjoittamalla lomake Lnro 188 ja toimittamalla se 29.4.2011 mennessä sen kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle, jonka alueella eläinten tuotantorakennus sijaitsee. Lisäksi kaikkina sitoumusvuosina tuen maksatusta haetaan erillisellä hakemuksella (Lnro 101 B). Sitoutumiseen ja lisäehtojen valintaan liittyy tiettyjä rajoituksia, joista kerrotaan jäljempänä.

Viljelijä ja maatila

Viljelijällä tarkoitetaan eläinten hyvinvoinnin tuen osalta kotieläintuotantoa harjoittavaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä tai luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden ryhmää riippumatta siitä, mikä on ryhmän ja sen jäsenten oikeudellinen asema.

Viljelijältä ei edellytetä tietyn vähimmäispeltoalan tai muun alan hallintaa, elleivät eläinten hyvinvoinnin tuen sitoumusehdot edellytä sitoumukseen sisällytettävien tuotantoeläinten laiduntamista tai jaloittelua.

Maatilalla tarkoitetaan viljelijän johtamaa yhden tai useamman kiinteistön tai kiinteistön osan tai tuotantorakennuksen ja sen maapohjan muodostamaa, maatalouden harjoittamiseen käytettävää toiminnallisesti ja taloudellisesti itsenäistä tuotantoyksikköä, jota hallitaan yhtenä kokonaisuutena omistuksen tai vuokrauksen perusteella.

Ikä

Viljelijän tai hänen puolisonsa on sitoumuksen antamista edeltävän vuoden joulukuun 31. päivänä oltava vähintään 18-vuotias, mutta ei yli 65-vuotias niin, että hän on voinut täyttää aikaisintaan tuona päivänä 65 vuotta. Vuonna 2011 sitoutuvan viljelijän tulee olla syntynyt 31.12.1945 – 31.12.1992 välisenä aikana täytäkseen ikävaatimuksen. Puolisoilla tarkoitetaan aviopuolisoita ja avioliitonomaisissa olosuhteissa eläviä, tuloverolain (1535/1992) 7 §:n 3 momentissa tarkoitettuja henkilöitä. Alle 18-vuotiaalle voidaan myöntää tukea vain, jos hän on solminut avioliiton tai jos hän harjoittaa maataloutta yhteisomistajana yhdessä vanhempiansa tai heistä jommankumman kanssa taikka jos tuen myöntämiseen on muita erityisiä syitä. Jos kysymys on useamman viljelijän yhdessä harjoittamasta maataloudesta tai yhteisömuodossa harjoitettavasta maataloudesta, voidaan tuki myöntää sillä edellytyksellä, että näiden osalta vähintään yksi viljelijä, yhtiömies, jäsen tai osakas täyttää ikänsä koskevan edellytyksen. Ikäedellytys ei koske julkisoikeudellista yhteisöä, yhdistystä, säätiötä, koulutilaa eikä vankilatilaa.

Yleiset vaatimukset

Viljelijän on täytettävä eläinten terveydenhuollon vaatimukset. Viljelijän on säilytettävä terveydenhuoltosopimus, eläinlääkärin antamat todistukset tehdyistä terveydenhuoltokäynneistä, vuosittain päivitetty terveydenhuoltosuunnitelmat sekä mahdolliset eräkohtaiset yhteenvedot eläinten sairastuvuudesta. Viljelijän tulee varmistaa, että tuen ehdot täyttyvät kaikilta osin koko sitoumuskauden ajan.

Perusehtoihin sisältyvät terveydenhuollon vaatimukset ja jäljempänä selvitettyt muut ehdot. Perusehtojen noudattamisen lisäksi viljelijä voi valita enintään kaksi lisäehtoa. Eläinlajikohtaisen lisäehdon voi valita, jos kyseistä eläinlajia on vähintään 10 ey koko sitoumuskauden ajan ja muut edellytykset täyttyvät. Tuen ehtona olevia toimenpiteitä on toteutettava ensimmäisenä sitoumusvuonna pääsääntöisesti toukokuun 1. päivästä lähtien, mutta viimeistään joulukuun loppuun mennessä ellei ehdon osalta ole sanottu muuta määräaikaa. Terveydenhuoltosopimus tulee olla tehtynä viimeistään ensimmäisen sitoumusvuoden loppuun (30.4.2012) mennessä. Terveydenhuolto-käynnit ja th-suunnitelma tulee olla tehtynä viimeistään jokaisen sitoumusvuoden loppuun (30.4.) mennessä.

2 Tuen määrä ja sen maksaminen

Eläinten hyvinvoinnin tuen maksamisen hakeminen

Tuen maksamisen edellytyksenä on vuosittaisen maksuhakemuksen tekeminen myös ensimmäisenä tukivuotena.

Tilalla, jolla on nautoja ja sikoja ja joka sitoutuu noudattamaan sekä nautaehtoja että sikatilan tukiehtoja, eläinmäärä lasketaan samoilla periaatteilla kuin alla on kerrottu.

Nautatilalla maksuhakemuksena on käytettävä maataloushallinnon vahvistamaa lomaketta (Lnro 101 B, Tukihakemus). Tukihakemus palautetaan kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle vuosittaisen tukihaun yhteydessä. Erillistä tukihakuun liittyvää eläinmääräilmoitusta ei tarvita. Nautojen eläinmäärät saadaan Maatalouden Laskentakeskuksen ylläpitämäästä nautarekisteristä, josta hallinto laskee tukeen oikeutettujen nautojen määrän laskentapäivinä. **Tukea saadakse hakijan on ilmoitettava naudat nautarekisteriin.** Tuki maksetaan sitoumuksen alkamisvuonna toukokuun 1. päivän ja elokuun 1. päivän välisen ajan eläinyksikkömäärien keskiarvon perusteella. Seuraavina vuosina eläinyksikkömäärä on tukihakua edeltävän vuoden elokuun 2. päivän ja tukihakuvuoden elokuun 1. päivän välisen ajanjakson eläinyksikkömäärien keskiarvo.

Sikatilalla maksatushakemuksena on käytettävä maataloushallinnon vahvistamaa lomaketta (Lnro 101 B, Tukihakemus), joka toimitetaan

maaseutuelinkeinoviranomaiselle kevään tukihaun yhteydessä. Maksun perusteeksi tarvitaan sikojen määrä. Se saadaan Eviran ylläpitämästä sikarekisteristä, josta hallinto laskee tukeen oikeutettujen sikojen määrän laskentapäivinä. **Tukea saadakse hakijan tulee ilmoittaa siat sikarekisteriin Eviran ohjeiden mukaan.** Tuki ei ole tarkoitettu viljelijöille.

Sikojen ey-määrä lasketaan seuraavien päivien tukikelpoisista eläinmääristä:

- sitoutumisvuonna: touko-, kesä-, heinä- ja elokuun 1. päivien eläinyksikkömäärien keskiarvo
- muina sitoumusvuosina: tukihakua edeltävän vuoden syys-, loka-, marras- ja joulukuun 1. päivien ja tukihakuvuoden tammi-, helmi-, maaliskuu-, huhti-, touko-, kesä-, heinä- ja elokuun 1. päivien eläinyksikkömäärien keskiarvo.

Hallinnon suorittamassa laskennassa jätetään kuitenkin huomiotta suurin ja kaksi pienintä kuukausittaista eläinmäärää (myös sitoutumisvuonna). Rekisteriin ilmoitetuista kolme kuukautta tai sitä nuoremmista porsaista otetaan huomioon puolet.

Lisäksi on huomattava, että sitoumus jatkuu, vaikka tilalla olisi lyhytaikainen (korkeintaan muutamia kuukausia) tuotantotauko. Tässä tarkoitettuja tuotantotaukoja voi aiheutua seuraavista olosuhteista:

- tietyt kotieläintuotantomuodot
- kotieläinrakennuksen peruskorjaus tai laajennus
- tuotantosuunnan muuttaminen
- ylivoimainen este, esimerkiksi vastustettavan eläintaudin tai tilalta saneerattavan tartunnan takia.

Tukeen oikeutetut eläimet muutetaan eläinyksiköiksi taulukon mukaisesti (ks. myös Luku 7):

ELÄINLAJI	ELÄINYKSIKÖ (EY)
Naudat yli 2 v	1,0
Naudat 6 kk-2 v	0,6
Naudat alle 6 kk	0,4
Emakot (joutilaat tai porsineet ¹⁾),	0,5
Muut siat	0,3

¹⁾ lasketaan ilman porsaita, joista huomioidaan puolet eläinlajeina 'Muut siat'

Eläinten hyvinvoinnin tuen määrä

Vuosittain tukeen oikeutettujen eläinten määrä todetaan rekistereistä saatujen tietojen perusteella. Viljelijän tulee ilmoittaa eläimet näihin rekistereihin rekisterinpitäjän antamien ohjeiden mukaisesti. Jos tila on ollut elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen (ELY-keskus)

valvonnassa, tukeen oikeutettujen eläinten määrä varmistuu valvontatietojen perusteella. Tuki maksetaan niistä tukikelpoisista eläimistä, jotka ovat viljelijän hallinnassa. Tuen ehtoja tulee noudattaa myös hakijan hallinnassa olevien tilan ulkopuolelle sijoitettujen eläinten osalta.

Sitoutuneelle viljelijälle maksetaan vuosittain eläinten hyvinvoinnin tukea hänen noudattamiensa ehtojen mukaisesti eläinyksikköä kohti seuraavasti:

NOUDATETTAVAT EHDOT	TUKITASO €/EY
Perusehdot	
Naudat	17,50
Siat	5,00
Nauta- ja/tai sikatilalle valittava lisäehto	
Palontorjunta ja pelastussuunnitelma	
- naudat	3,58
- siat	1,53
Lisäehdot nautatiloilla	
Vasikoiden pito-olosuhteiden parantaminen pinta-alavaatimuksilla	12,17
Vasikoiden pito-olosuhteiden parantaminen	9,92
Kytkeytyneiden nautojen liikkumismahdollisuuksien parantaminen	8,73
Vähintään 6 kk ikäisten nautojen pito-olosuhteiden parantaminen	21,06
Nautojen laidunnus kasvukaudella ja jaloittelu talviaikana	21,29
Nautojen sairaus-, hoito- ja poikimakarsinat	12,35
Lisäehdot sikatiloilla	
Joutilaiden emakoiden ja ensikoiden laidunnus tai jaloittelu	11,03
Emakoiden ja ensikoiden tiineytys	6,69
Tiineytettyjen sikojen tila- ja makuupaikkavaatimukset	3,07
Emakoiden vapaa porsiminen	13,29
Sikojen sairaskarsinat	8,84
Sikojen karsinaolosuhteiden parantaminen	9,40

Pienin maksettava tukisumma on 100 euroa.

3 Täydentävät ehdot tuen ehtona

Eläinten hyvinvoinnin tuen myöntämisen edellytyksenä on täydentävien ehtojen noudattaminen. Täydentävät ehdot jakautuvat lakisääteisiin hoitovaatimuksiin ja hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimuksiin.

Täydentäviä ehtoja ja niihin liittyviä säädöksiä on selvitetty Hakuoppaan 2011 luvussa 9 sekä seuraavissa viljelijöille lähetetyissä täydentävien ehtojen oppaissa

- Viljelytapa ja ympäristöehdot (uusin opas on vuodelta 2010)

- Eläinten merkintä ja rekisteröinti, kasvin-suojeluaineet, rehut, elintarvikkeet, eläintaudeista ilmoittaminen ja eläinten hyvinvointi .

Säädökset, joita viljelijä sitoutuu noudattamaan täydentävinä ehtoina, on lueteltu ed. olevissa oppaissa.

Oppaita saa myös kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselta, ELY-keskuksista ja Maaseutuviraston internet-sivuilta.

Jos eläinten hyvinvoinnin tukea hakevalla viljelijällä on hallinnassaan vain eläinten tuotantorakennus, hänen on noudatettava täydentä-

vien ehtojen sellaisia säädöksiä, jotka koskevat eläintuotantoa.

Tuen saajan on noudatettava eläinsuojelulakia ja -asetusta. Jos tuensaajan tilalla on todettu eläinsuojelurikos tai -rikkomus, eläinten hyvinvoinnin tuki peritään takaisin.

4 Perusehdot

4.1 Perusehtojen noudattaminen

Tuen hakijan on noudatettava perusehtoja nautojen tai sikojen osalta. Hakija voi sitoutua noudattamaan perusehtoja myös molempien eläinlajien osalta. Jos tilalla on sekä nautoja että sikoja ja viljelijä noudattaa perusehtoja näiden molempien eläinlajien osalta, hän voi valita molempien eläinlajien lisäehtoja. Tällöin molempia eläinlajeja on oltava vähintään 10 ey. Jos viljelijä noudattaa perusehtoja vain yhden eläinlajin osalta, lisäehdon tai lisäehtojen tulee olla tätä eläinlajia koskeva.

Perusehtoihin sisältyy eläinten terveydenhuoltoon liittyvien vaatimusten noudattaminen mukaan lukien tilatason tautisuojaus, eläinten ruokintaan ja hoitoon liittyvät ehdot sekä varautuminen toimintahäiriöihin tilalla. Tilalla käytettävät tuontirehut ja –rehuaineet on hankittava positiivisilla olevilta yrityksiltä tai niiden on oltava muutoin salmonellan osalta tutkittuja Suomessa. Jos rehut tai rehuaineet on hankittu muualta kuin positiivisilla olevilta yrityksiltä, viljelijän on esitettävä eläinlääkärille selvitys salmonellatutkimuksesta terveydenhuoltokäynnin yhteydessä.

4.2 Nauta- ja sikatilojen yhteiset eläinten terveydenhuoltoon liittyvät vaatimukset

Viljelijän on hakiessaan ensimmäistä kertaa eläinten hyvinvoinnin tukea sitouduttava noudattamaan terveydenhuollon vaatimuksia. Eläinten terveydenhuoltoon liittyvät vaatimukset jakautuvat terveydenhuoltosopimuksen ja terveydenhuoltosuunnitelman tekemiseen, terveydenhuoltokäynteihin sekä tilatason tautisuojaukseen.

Viljelijän on tehtävä eläinlääkärin kanssa kirjallinen **terveydenhuoltosopimus**. Jos tilalla on jo eläinlääkärin kanssa tehty ETU-terveydenhuoltosopimus, uutta sopimusta ei tarvita vaan vanha jatkuu normaalisti. Sopimuksesta on selvittävä tilan tuotantosunnan mukaiset ETU:n kansallisen tason vaatimukset

(ETU-sopimukset) tai terveydenhuollon vaatimukset (Maaseutuviraston sopimuslomake, Lnro 189). ETU-sopimuslomaketta käytetään niillä tiloilla, jotka liittyvät ETU-seurantajärjestelmiin (Naseva tai Sikava) ja Maaseutuviraston sopimuslomaketta niillä tiloilla, jotka eivät liity seurantajärjestelmiin. Jos tilalla ei vielä ole terveydenhuoltosopimusta, eläinlääkärin kanssa on sovittava terveydenhuoltosopimuksen tekemisestä ennen eläinten hyvinvoinnin tuen tukihakemuksen jättämistä. Asia kysytään sitoumuslomakkeella 188. Tuen ehtona olevat terveydenhuollon vaatimukset eivät ole täysin yhtenevät ETU:n kansallisen tason vaatimusten kanssa, mutta molemmat täyttävät eläinten hyvinvoinnin tuen edellytykset.

Terveydenhuoltosopimuksesta on selvittävä, miten usein eläinlääkäri käy tilalla, mitä käyntien aikana tilalla tehdään sekä tilaa ja sen eläinten terveydentilaa koskevien tietojen mahdollinen luovutus esimerkiksi meijerin tai teurastamon käyttöön ja tietojen mahdollinen muu käyttö.

Nautatiloilla eläinlääkärin on tehtävä **terveydenhuoltokäynti** vähintään kerran vuodessa. Sikatiloilla terveydenhuoltokäynnit on tehtävä siten, että porsastuotanto- ja yhdistelmätiloilla käyntejä on vähintään neljä kertaa vuodessa ja lihasikalassa kerran kasvatuserää kohden. Jatkuvatäyttöisissä lihasikaloissa tulee käydä vähintään neljä kertaa vuodessa. Eläinlääkäri tekee jokaisesta käynnistä kirjallisen asiakirjan itselleen ja viljelijälle. Viljelijä on velvollinen säilyttämään saamansa käyntidokumentit tilallaan.

Käynnin tai käyntien perusteella eläinlääkäri laatii kirjallisen **terveydenhuoltosuunnitelman**, josta selviää viljelijän kanssa sovitut tilalla tehtävät korjaus- ja kehitystoimet. Terveydenhuoltosuunnitelma voi sisältyä terveydenhuoltokäyntilomakkeeseen. Suunnitelma on päivitettävä vuosittain. Päivittäminen voi tapahtua useamman käynnin perusteella. Suunnitelma voi olla sähköisessä muodossa, mutta sen on oltava tulostettavissa esimerkiksi eläinvalvontaa tekeväälle viranomaiselle.

Terveydenhuoltokäyntejä ja/tai terveydenhuoltosuunnitelman voi tehdä terveydenhuoltosopimuksen tehnyt eläinlääkäri tai tilan valtuuttamana muu eläinlääkäri. Mahdollisessa valvonnassa valtuutus on pystyttävä todentamaan.

Tilalla on noudatettava eläinlääkärin erikseen antamia määräyksiä tautisuojuuksesta sekä eläinaineksen ja tuontirehujen hankinnasta.

4.3 Nautatiloilla noudatettavat terveydenhuoltoon liittyvät vaatimukset

Nautatilalla ei saa olla salmonella- eikä BVD -tartuntoja ja eloeläimiä myyvillä tiloilla ei myöskään pälvisiisatartuntoja. Pälvisiisatartuntojen osalta vaatimus ei koske lihantuotantoon kasvatettavien vasikoiden loppukasvatamaita. Näiden tautien esiintyminen tilalla ei estä tukeen sitoutumista, mutta saneeraus on tukeen sitoutuessa oltava käynnissä tai se on aloitettava viipymättä.

Tautivapaus selvitetään eläinlääkärin tiläkäynnin yhteydessä ja kirjataan terveydenhuoltokäyntilomakkeelle. Jos tilalla todetaan jokin edellä mainituista tartunnoista sitoumuskauden aikana tai on todettu tartunta ennen sitoumuskauden alkua, viljelijän on saneerattava tartunta pois tai muutoin toimittava eläinlääkärin antamien, tartunnan leviämisen estämiseen tähtäävien tilakohtaisten ohjeiden mukaisesti. Nautatilalle ostettujen tai siirrettyjen, toisen viljelijän pitopaikassa pidettyjen siitoseläinten on oltava tutkittuja salmonellan osalta eläinlääkärin ohjeiden mukaisesti. Siitoseläimellä tarkoitetaan tässä tilalle tulevia, pitoeläimiksi tarkoitettuja nautoja, esimerkiksi lypsyhiehoja. Tutkimus on oltava tehtynä enintään kaksi kuukautta ennen tilalle siirtoa. Vasikkakasvatamoissa, jotka myyvät ostamia eläimiä jatkokasvatukseen, salmonellatutkimus tulee tehdä osastokohtaisesti vuosittain eläinlääkärin ohjeiden mukaisesti.

Naudat tulee pitää puhtaina ja - mikäli tuotanto-olosuhteet sallivat - hyvin kuivitetuina. Lisäksi tulee noudattaa hyvää ruokinta- ja rehuhygieniää. Ruokinta tulee toteuttaa niin, että rehussa ei ole epäpuhtauksia. Näillä toimilla tähdätään ulosteperäisten taudinaiheuttajien torjuntaan. Terveystuotokäynnillä todetaan, että ulosteperäisiä taudinaiheuttajia on pyritty torjumaan edellä mainituilla keinoilla.

4.4 Nautojen ruokinta ja muu hoito

Tilalla on harjoitettava järjestelmällistä tuotantoseurantaa. Tuotantoseurantaa voivat hoitaa esimerkiksi neuvontajärjestö, meijeri, teurasamo tai viljelijä itse. Nautojen ruokinnassa on noudatettava kirjallista laskelmiin perustuvaa ruokintasuunnitelmaa, jossa on huomioitu eläinten kasvu- ja tuotantovaihe.

Nautatilojen tuotantoseurannassa ja ruokinnan suunnittelussa tulee vähintään toteutua:

- rehujen koostumuksesta on käytettävissä taulukkoarvot tai rehuanalyysit (ostorehut ja poikkeavat suuremmat kotoisten rehujen rehuerot)

- **lypsykarjasta** on käytettävissä karjan keskimääräinen paino tai kuntoluokka, yksilökohtainen tuotettu maitomäärä sekä tuotantokauden ja tiineyden vaihe. Hiehoista on käytettävissä keskimääräinen paino tai kuntoluokka sekä yksilöiden ikä ja tiineyden vaihe.

- **emolehmistä** on käytettävissä karjan keskimääräinen paino tai kuntoluokka, tuotantokauden vaihe sekä vierotettujen vasikoiden määrä/emo. Poikima-ajankohdat ja vierotettujen vasikoiden määrät kirjataan ylös. Eloon myytäviltä tai omalle tilalle pitoeläimiksi jätettäviltä eläimiltä vaihtoehtoisesti ikä, kuntoluokka ja keskimääräinen päiväkasvu (vierotuspainon, välityspainon tai 200 pv painon avulla ja syntymäpainon arvioimalla saadaan laskettua).

- **lihakarjasta** on käytettävissä arvioidut syntymäpainot ja toteutuneet teuraspainot, joiden perusteella lasketaan päiväkasvu. Keskimääräisiä päiväkasvuja sekä eläimen ikää käytetään ruokintasuunnittelun perustana.

- ruokintasuunnitelmaa päivitetään tilanteen mukaan, uusi ruokintasuunnitelma tehdään vähintään erityyppisiin ruokintavaiheisiin kuten sisä- ja ulkoruokintakaudelle

- painot vaa'alla tai mittanauhalla ellei ole mainittu arviopainon tai kuntoluokan käyttömahdollisuutta

- emo- ja lihakarjan ruokinta voidaan toteuttaa ryhmäruokintana käyttäen hyväksi yllä mainittuja ruusteita.

- lääkitykset, sairaudet ja poistot kirjataan

Kaikkien eläinten saatavilla on oltava jatkuvasti riittävästi hyvälaatuista vettä. Eläinlääkäri tekee vedenvirtauksen mittauksen vuosittaisen terveydenhuoltokäynnin yhteydessä, jos se on tarpeen. Mittauksen voi tehdä myös muu asiaan perehtynyt henkilö, esimerkiksi neuvoja. Eläinlääkärin tulee kirjata havainnot veden riittävydestä terveydenhuoltosuunnitelmaan. Vedenvirtauksen mittaus on aiheellinen esimerkiksi nippoja tai juomakuppeja käytettäessä. Altaasta vedenvirtaus mitataan, jos on syytä olettaa, että vesi tulee altaaseen huomattavasti eläimen juontinopeutta hitaammin ja veden riittävä saanti voi siksi vaarantua.

Nautoja ei saa pitää yksinään ellei sairaus, vahingoittuminen, aggressiivinen käyttäytyminen tai muu perusteltu ja hyväksyttävä syy sitä edellytä tai eläinten hyvinvoinnin tuen lisäehdoissa ole toisin edellytetty. Esimerkiksi siitossonna voidaan joutua pitämään jonkin aikaa yksin, samoin pikkuvassikka voidaan pitää aluksi yksittäiskarsinassa.

Lihantuotantotarkoituksiin kasvatettavia nautoja, mukaan lukien emolehmät, ei saa pitää parteen kytkettynä ellei tilapäinen, perusteltu ja hyväksyttävä syy sitä edellytä. Hyväksyttäviä syitä ovat esimerkiksi siemennys ja eläinlääkärin tai sorkkahoitajan hoitokäynti tai korkeintaan muutamia päiviä kestävä kiinni kytkeminen eläimen tarvitseman levon takia. Yksittäisen eläimen pitkäaikainen kiinni kytkeminen esimerkiksi käytöshäiriön vuoksi ei ole eläimen hyvinvoinnin kannalta toivottavaa, vaan eläin tulisi tarvittaessa sijoittaa karsinaan. Naudoilla tulee olla ikä- ja tuotosvaiheeseen sopivaa karkeaa rehua riittävästi saatavilla.

Tilan tulee varautua erilaisiin lyhytaikaisiin laitteiden toimintahäiriöihin. Toimintahäiriöitä voivat aiheuttaa laiterikko ja esimerkiksi sähkön ja vedensaannin katkokset myrskyn, pakkasen tai runsaan lumen tulon vuoksi. Jos pitopaikassa on koneellinen ilmanvaihto-, ruokinta-, juotto- tai muu vastaava järjestelmä, josta eläinten hyvinvointi on riippuvainen, on tilalla oltava kirjallinen suunnitelma toimivasta varajärjestelmästä laitteiston toimintahäiriöiden varalta. Suunnitelma voi olla viljelijän itsensä tekemä. Suunnitelmasta tulee ilmetä toimenpiteet, joilla ilmanvaihtoa, ruokintaa, juottoa tai muuta koneellista toimintaa hoitava järjestelmä korvataan, jos laitteisto hajoaa tai ei muutoin toimi. Laitteiston käyttökatos ei saa vaarantaa eläinten hyvinvointia. Maatilalla on sähkökatkosten varalta oltava käytettävissä sähköntuotannon varajärjestelmä, jonka tuottamalla sähköllä saadaan koneellinen ilmanvaihto ja tarvittaessa lypsy, juotto, ruokinta ja lannanpoisto toimimaan tai muu vastaava varautuminen sähkökatkokseen. Varajärjestelmä voi olla esimerkiksi naapurin kanssa yhteiskäyttöinen aggregaatti tai viipymättä käytettävissä oleva liitântä eri suunnasta tulevalle sähkölle.

4.5 Sikatiloilla noudatettavat terveydenhuoltoon liittyvät vaatimukset

Sikatilalla ei saa olla salmonella-, porsasyskä-, aivastustauti-, dysenteria- eikä kapitartuntaa tukea ensimmäistä kertaa haettaessa. Näiden

tautien esiintyminen tilalla ei estä tukeen sitoutumista, mutta saneeraus on tukeen sitoutuessa oltava käynnissä tai se on aloitettava viipymättä. Kapilääkitystä ei saa käyttää, sillä se estää oireiden ilmaantumisen ja silloin tartuntaa ei voi todeta. Tautivapaus selvitetään eläinlääkärin tilakäynnin yhteydessä ja kirjataan terveydenhuoltokäyntilomakkeelle. Mikäli tilalla todetaan jokin edellä mainituista tartunnoista sitoumuskauden aikana, viljelijä sitoutuu saneeraamaan tartunnan pois tai muutoin toimimaan sen suhteen eläinlääkärin ohjeiden mukaan.

Emakoilla sikaruusurokotukset ja sisäloislääkitys on oltava hoidettu eläinlääkärin ohjeiden mukaan. Perustelu rokotuskäytännöstä tulee olla saatavissa mahdollisen valvonnan yhteydessä. Lihaskalat voivat ottaa vastaan porsaita vain sellaisesta porsastuotantosikalasta, joka täyttää vähintään terveydenhuollon vaatimukset.

Sikatiloilla tulee torjua ulosteperäisiä taudinaiheuttajia ruokinnassa ja rehuhygieniassa sekä huolehtimalla eläinten puhtaudesta (ks. myös sitoumusehtojen vastaava nautatilalla kohta 4.3).

4.6 Sikojen ruokinta ja muu hoito

Tilalla on harjoitettava systemaattista tuotantoseurantaa.

Sikatilojen tuotantoseurannalla pyritään seuraamaan ruokinnan ja muun hoidon vaikutuksia tilan sikoihin. Seurannan apuna käytetään **tunnuslukuja**, joiden muutoksia seurataan. Viljelijä laskee itse tunnusluvut ja pystyy niiden avulla seuraamaan sikalan olosuhteissa tapahtuvia mahdollisia muutoksia.

Ruokinnan suunnittelua varten ruokintasuunnitelma päivitetään tilanteen mukaan. Mikäli mahdollista, rehujen koostumuksesta tulee olla käytettävissä analyysitiedot.

Seurannan tunnuslukuja ovat:

Emakoilla

- vierotettu porsaita / emakko / vuosi
- porsaskuolleisuus ennen vierotusta, %; ja
- emakoiden poisto-%

Välikasvatusikäisillä siolla

- kuolleisuus-%

Lihasioilla

- kuolleisuus-%; ja

- päiväkasvu

Poikkeuksellisesti yhdistelmäsikaloiden lihasikaosastojen lihasikojen päiväkasvuja ei vaadita, ellei sitä ole mahdollista saada esim. teurastamon raportista.

Tunnuslukujen laskemista varten tulee olla käytettävissä tilan emakoista ja ensikoista astutus- tai siemennyspäivät, porsimispäivät, elossa ja kuolleena syntyneet porsaiden lukumäärät, vierotettujen porsaiden lukumäärät sekä poistopäivät sekä poiston syy. Lihasioista tulee olla käytettävissä kuolemat ennen poistoikkää sekä teurastamon tulosraportti erän päiväkasvusta (yhdistelmäsikaloissa tätä ei aina ole mahdollista saada).

Kaikkien eläinten saatavilla on oltava jatkuvasti riittävästi hyvälaatuista vettä. Vedenvirtauksen mittaus on tarvittaessa tehtävä terveydenhuoltokäynnillä. Mittauksen voi tehdä myös muu asiaan perehtynyt henkilö, esimerkiksi neuvoja omalla neuvontakäynnillään. Eläinlääkäriin tulee kirjata havainnot veden riittävydestä terveydenhuoltosuunnitelmaan. Juomalaitteiden on oltava helposti puhdistettavissa.

Emakoille ja ensikoille on annettava pesäntekomateriaalia viimeistään viikko ennen odotettua porsimispäivää. Sen tarkoitus on lievittää porsimisen aiheuttamaa stressiä ja mahdollistaa lajille ominainen pesäntekokäyttäytyminen. Pesäntekomateriaali voi olla esimerkiksi olkea, heinää, sanomalehteä, rehusäkkejä, pahvilaatikko, kuusenhavuja, lehdeksiä tai muuta vastaavaa sioille vaaratonta materiaalia, jota emakko tai ensikko voi ottaa suuhunsa, muotoilla ja siirtää paikasta toiseen.

Pesäntekomateriaali voi olla myös karsinan seinään kiinnitettävä, sivuiltaan noin 30-40 senttiä laaja pureskelua kestävä, sialle turvallinen kangas- tai nahkapala tai vastaavan tyyppinen esimerkiksi köysistä tehty nippu tai muu vastaava sian muotoiltavissa oleva väline, johon emakko tai ensikko voi kohdistaa pesäntekokäyttäytymisensä.

Materiaalista on ennen käyttöä poistettava esimerkiksi sialle vaaralliset niitit. Jos materiaali on irtonaista, sitä tulee olla emakon käytettävissä koko ajan vähintään 10 litran ämpäristä vastaava määrä. Seinään kiinnitettävä kiinteä väline tulee puhdistaa käytön välillä, jos se tulee toisen sian käyttöön. Pesäntekomateriaalin antaminen voidaan lopettaa porsimisen jälkeen.

Sikoja ei saa pitää yksinään ellei sairaus, vahingoittuminen, aggressiivinen käyttäytyminen tai muu perusteltu ja hyväksyttävä syy sitä edellytä tai eläinten hyvinvoinnin tuen lisäehdoissa ole toisin edellytetty.

Sikatiloilla tuotantorakennuksissa on oltava sellainen hälytys- ja valvontajärjestelmä, joka antaa hälytyksen lämpötilan noustessa tai laskiessa liikaa eläinten hyvinvointia ajatellen sekä sähkökatkosten, ilmanvaihtojärjestelmän toimintahäiriöiden tai muiden vastaavien eläinten hyvinvointiin vaikuttavien häiriöiden aikana. Jos pitopaikassa on koneellinen ilmanvaihto-, ruokinta-, juotto- tai muu vastaava järjestelmä, josta eläinten hyvinvointi on riippuvainen, on tilalla oltava kirjallinen suunnitelma toimivasta varajärjestelmästä laitteiston toimintahäiriöiden varalta. Suunnitelma voi olla viljelijän itsensä tekemä. Suunnitelmasta tulee ilmetä toimenpiteet, joilla ilmanvaihtoa, ruokintaa, juottoa tai muuta koneellista toimintaa hoitava järjestelmä korvataan, jos laitteisto hajoaa tai ei muutoin toimi. Laitteiston käyttökatos ei saa vaarantaa eläinten hyvinvointia. Sähkökatkosten varalta maatilalla on oltava maatilan oma sähköntuotannon varajärjestelmä, jonka tuottamalla sähköllä saadaan koneellinen ilmanvaihto ja tarvittaessa juotto, ruokinta ja lannanpoisto toimimaan tai muu vastaava varautuminen sähkökatkokseen. Varajärjestelmä voi olla esimerkiksi aggregaatti tai viipymättä käytettävissä oleva liitäntä eri suunnasta tulevalle sähkölle.

5 Lisäehdot

Tila voi valita seuraavista lisäehdoista jäljempänä kerrotulla tavalla ja esitetyillä rajoituksilla.

Nauta- ja/tai sikatilalle valittava lisäehto

1. Palontorjunta- ja pelastussuunnitelma

Lisäehdot nautatiloilla

2. Vasikoiden pito-olosuhteiden parantaminen pinta-alavaatimuksilla
3. Vasikoiden pito-olosuhteiden parantaminen
4. Kytettyjen nautojen liikkumismahdollisuuden parantaminen
5. Vähintään 6 kk ikäisten nautojen pito-olosuhteiden parantaminen
6. Nautojen laidunnus kasvukaudella ja jaloittelu talviaikana
7. Nautojen sairas-, hoito- ja poikimakarsinat

Lisäehdot sikatiloilla

8. Joutilaiden emakoiden ja ensikoiden laidunnus tai jaloittelu
9. Emakoiden ja ensikoiden tiineytys
10. Tiineytettyjen sikojen tila- ja makuupaikka-vaatimukset
11. Emakoiden vapaa porsiminen
12. Sikojen sairaskarsinat
13. Sikojen karsinaolosuhteiden parantaminen

5.1 Lisäehtojen valinta

Tila voi valita enintään kaksi lisäehtoa. Lisäehdon voi valita, jos;

- viljelijä on sitoutunut noudattamaan kyseisen tuotantosuunnan perusehtoja;
- tilalla on kyseistä eläinlajia vähintään 10 eläinyksikköä koko sitoumuskauden ajan; ja
- lisäehto soveltuu tilan tuotantorakentamiseen ja sen teknisiin järjestelyihin.

Viimeinen ehto tarkoittaa sitä, että lisäehdon tulee tilan olosuhteisiin suhteutettuna todella vaikuttaa tilan eläinten hyvinvointia parantavasti. Lisäehtoa ei voi valita, jos tilalla on vain vähäinen määrä kyseisen lisäehdon eläimiä. Esimerkiksi tila, jolla on 50 lypsylehmän pihatto ja joka on sijoittanut muutamia lehmiä vanhaan parsinavettaan, ei voi valita 'Kytkettyjen nautojen liikkumismahdollisuuksien parantaminen' –lisäehtoa. Tällaisessa tilanteessa on myös huomattava, että jos nämä muutamat lehmät ovat tilan hallinnassa, mutta naapurin vanhassa navetassa, niitä hoidettaessa on noudatettava samoja eläinten hyvinvoinnin tuen ehtoja, joita on valittu noudatettavaksi omalla tilalla. Lisäehtoa ei voi valita, jos sitä ei voi toteuttaa niin, että sillä olisi hyödyllisiä vaikutuksia eläinten hyvinvointiin. Siksi lisäehtoa ei voi yleensä valita myöskään kokonaan ulkona kasvatettavilla ja siihen tottuneilla naudoilla kuten biisonit ja joissakin tapauksissa esimerkiksi Highland Cattle- rotuiset naudat. Tämän tyyppisissä tapauksissa lisäehdon valinta tulee selvittää esim. maaseutuelinkeinoviranomaisen kanssa.

Jos tilalla noudatetaan perusehtoja sekä nautojen että sikojen osalta, tila voi valita lisäehdot joko toisen tai molempien eläinlajin osalta, mutta ei enempää kuin yhteensä kaksi. Jos viljelijä noudattaa perusehtoja vain yhden eläinlajin osalta, lisäehdon tai lisäehtojen tulee koskea tätä eläinlajia. Poikkeuksellisesti tila voi kuitenkin valita samaan aikaan palontorjunta- ja pelastussuunnitelman noudattamisen sekä nautojen että sikojen tuotantorakennuksissa, jolloin lisäehdosta maksetaan naudoille

ja sioille. Tällöin lisäehto katsotaan yhdeksi valituksi lisäehdoksi ja sen lisäksi tila voi valita toisen lisäehdon.

Viljelijä, jolla on maatalouden ympäristötuen erityistukisopimus luonnonmukaisesta kotieläintuotannosta, ei voi valita 'Nautojen laidunnus kasvukaudella ja jaloittelu talviaikana' – tai 'Joutilaiden emakoiden ja ensikoiden laidunnus tai jaloittelu' -lisäehtoa.

Viljelijä ei voi valita yhtä aikaa sekä 'Vasikoiden pito-olosuhteiden parantaminen pinta-alavaatimuksella' – että 'Vasikoiden pito-olosuhteiden parantaminen' –lisäehtoja.

Jos viljelijä valitsee lisäehdokseen laiduntamiseen ja/tai jaloitteluun liittyvän lisäehdon, hän ei voi myöhemmin sitoumuskauden aikana valita esim. vastaavia toimenpiteitä sisältäviä ympäristötuen erityistukisopimuksia ilman, että päällekkäisistä toimenpiteistä luovutaan.

5.2 Nauta- ja sikatiloille yhteinen lisäehto Palontorjunta- ja pelastussuunnitelma

Tilan tuotantorakennuksissa, joissa pidetään nautoja tai sikojä, on oltava asianmukaisesti asennetut ja tuotantorakennusten olosuhteisiin suunnitellut palovaroittimet. Niiden antama hälytys tulee voida kuulla tai muutoin vastaanottaa kaikkina vuorokauden aikoina. Palovaroittimia on oltava riittävästi tuotantorakennuksen kokoon nähden ja niiden on oltava vakuutusyhtiöiden hyväksymiä.

Maatilalla on oltava kirjallinen palontorjunta- ja pelastussuunnitelma, josta käy ilmi vähintään palovaroittimien sijainti, menettelytavat ja eläinten poistumisreitit hätätilanteissa, toimet eläinten pelastamiseksi sekä tilalla tarvittava pelastus- ja palontorjuntavälineistö ja niiden sijainti. Suunnitelman tulee olla toteuttamiskelpoinen. Sen tulee tähdätä siihen, että eläimille ei aiheudu tarpeetonta kärsimystä ja niille varmistetaan suoja ja ravintoa mahdollisessa poikkeustilanteessa. Kopio palontorjunta- ja pelastussuunnitelmasta tulee toimittaa paikalliselle pelastusviranomaiselle.

5.3 Nautatilojen lisäehdot

Vasikoiden pito-olosuhteiden parantaminen pinta-alavaatimuksilla

Ks. rajoitukset tämän lisäehdon valinnassa kohdasta 5.1 Lisäehtojen valinta.

Vasikoita on pidettävä ryhmäkarsinoissa, jollei ryhmästä erottamiseen ole eläinlääketieteellistä tai eläinten häiriökäyttäytymiseen liittyvää syytä. Ternijuotolla olevaa vasikkaa voi pitää yksinään enintään kahden viikon ajan. Syyn poistuttua vasikka on sijoitettava takaisin ryhmäkarsinaan. Samassa karsinassa ei saa pitää huomattavan eri-ikäisiä tai muutoin eriarvoisia eläimiä.

Ryhmäkarsinassa on jokaista vasikkaa kohti oltava pinta-alaa vähintään seuraavasti:

vasikan ikä (kk)	pinta-ala (m ² /eläin)
0-3	1,8
3-6	2,1

Edellä mainitusta pinta-alasta on vähintään puolet oltava kiinteäpohjaista, hyvin kuivitetua, puhdasta, pitävää ja pehmeää makuuallueta. Huonetila tai sen makuualue on oltava lämmitettävissä esimerkiksi keskuslämmityksen tai säteilylämmittimen avulla.

Lihanautojen väli- ja loppukasvatusta harjoitettavalle maatilalle tulevat vasikat on tulon jälkeen kasvatettava vähintään kahden kuukauden ikäisiksi erillisessä omalla ilmanvaihdolla olevassa kertatäyttöisessä osastossa. Loppukasvatusta harjoitettavalla tilalla vasikoiden siirto vasikkaosastoon voi tapahtua myös jatkuvätäyttöisesti, jos siihen on erityisiä eläinten hyvinvointia edistäviä perusteita, jotka eläinlääkäri voi todeta. Perusteena voi olla esimerkiksi se, että vasikat tulevat lyhyen kuljetusmatkan päästä aina samalta yhdeltä tai muutamalta lähialueen tilalta. Tällöin odotettavissa oleva tautipaine ja yleensä myös kuljetuksen aiheuttama rasitus vähenevät.

Juotolla olevan vasikan on saatava maito tai juomarehu tutista imemällä. Tutin vaihtoehtona voi olla imetys esimerkiksi imettäjälehmiä käyttämällä. Jos vasikka nupoutetaan, sarven aiheen tuhoamisen saa tehdä ainoastaan eläinlääkärin antamaa asianmukaista kivunlievitystä käyttäen.

Vasikoiden pito-olosuhteiden parantaminen

Ks. rajoitukset tämän lisäehdon valinnassa kohdasta 5.1 Lisäehtojen valinta.

Vasikoita on pidettävä ryhmäkarsinoissa, jollei ryhmästä erottamiseen ole eläinlääketieteellistä tai eläinten häiriökäyttäytymiseen liittyvää

syytä. Ternijuotolla olevaa vasikkaa voi pitää yksinään enintään kahden viikon ajan. Syyn poistuttua vasikka on sijoitettava takaisin ryhmäkarsinaan. Samassa karsinassa ei saa pitää huomattavan eri-ikäisiä tai muutoin eriarvoisia eläimiä.

Vasikoiden makuualueen on oltava kiinteäpohjainen, hyvin kuivitettu, puhdas, pitävä, pehmeä ja tarvittaessa lämmitettävissä oleva esimerkiksi keskuslämmityksen tai säteilylämmittimen avulla.

Lihanautojen väli- tai loppukasvatusta harjoitettavalle maatilalle tulevat vasikat on tulon jälkeen kasvatettava vähintään kahden kuukauden ikäisiksi erillisessä omalla ilmanvaihdolla olevassa kertatäyttöisessä osastossa. Loppukasvatusta harjoitettavalla tilalla vasikoiden siirto vasikkaosastoon voi tapahtua myös jatkuvätäyttöisesti, jos siihen on erityisiä eläinten hyvinvointia edistäviä perusteita, jotka eläinlääkäri voi todeta. Perusteena voi olla esimerkiksi se, että vasikat tulevat lyhyen kuljetusmatkan päästä aina samalta yhdeltä tai muutamalta lähialueen tilalta. Tällöin odotettavissa oleva tautipaine ja yleensä myös kuljetuksen aiheuttama rasitus vähenevät.

Juotolla olevan vasikan on saatava maito tai juomarehu tutista imemällä. Tutin vaihtoehtona voi olla imetys esimerkiksi imettäjälehmiä käyttämällä. Jos vasikka nupoutetaan, sarven aiheen tuhoamisen saa tehdä ainoastaan eläinlääkärin antamaa asianmukaista kivunlievitystä käyttäen.

Kytettyjen nautojen liikkumismahdollisuuksien parantaminen

Kytettyinä pidettävillä nautoilla on käytettävä kytkymallia, joka ei rajoita lajille ominaisia syönti-, keuhonhoito- ja makuulle meno- tai makuulta nousuliikkeitä. Kytkemiseen ei saa käyttää kytkettä, joka selvästi rajoittaa eläimen liikkeitä pituus- ja sivuttaissuunnassa. Tällaisia ovat esimerkiksi länkikytkyt tai pystysuuntainen ketju tai nauha, johon eläin on kytketty tiukasti paikoilleen kaulan ympäri menevällä ketjulla tai metallikaarella (ns. Grabner-kytkyt).

Vähintään 6 kuukauden ikäisten nautojen pito-olosuhteiden parantaminen

Jokaiselle vähintään 6 kuukauden ikäiselle naudalle on oltava kiinteäpohjainen, kuivitettu ja pehmeä makuualue. Samassa karsinassa ei saa pitää, siitosonnia ja härkää lukuun ottamatta, eri sukupuolta olevia nautoja tai

huomattavan eriarvoisia eläimiä. Jos ilmenee selvää alistumista tai alistamista ja sillä on oletettavasti pitkäaikainen haitta eläinten hyvinvoinnille, eläimet on ryhmiteltävä uudelleen.

Nautojen laidunnus kasvukaudella ja jaloittelu talviaikana

Ks. rajoitukset tämän lisäehdon valinnassa kohdasta 5.1 Lisäehtojen valinta.

Vähintään 6 kuukauden ikäiset naudat on päästettävä laitumelle vähintään 60 päivänä 1.5.-30.9. välisenä aikana. Lihanaudat ja kytkettynä pidetyt lypsylehmät ja hiehot on päästettävä jaloittelemaan ulos myös talvella sään salliessa vähintään kahdesti viikossa.

Sonnien laidunnus voidaan korvata jaloittelutarhalla. Tällöin jaloittelutarhan pinta-alan on oltava vähintään 6 m² siellä pidettävää sonnia kohden. Pinta-alan on oltava kuitenkin vähintään 50 m².

Lisäehdolla on päällekkäisyyksiä ympäristötu- en Luonnonmukainen kotieläintuotanto- erityistukisopimuksen kanssa. Lisäehdosta tulee luopua tai se voidaan vaihtaa, jos lisäehdon valinnut tila tekee sopimuksen luonnonmukai- sesta kotieläintuotannosta.

Nautojen sairas-, hoito- ja poikimakarsinat

Sairastuneelle tai vahingoittuneelle naudalle on oltava erillinen tila toipumiseen. Jokaista alkavaa 10 lypsy- tai emolehmän ryhmää kohden on oltava käytettävissä vähintään yksi erillinen karsina tai vastaava tila. Lihanaudoilla jokaista alkavaa 100 eläintä kohden tulee olla karsinatilaa vähintään 10 m².

Poikivaa nautaa varten on oltava poikimakar- sina, johon eläin siirretään tiineyden loppuvai- heessa ja jossa poikimisen etenemistä on mahdollista valvoa. Yhdelle lypsy- tai emo- lehmälle tarkoitetun poikimakarsinan koko on vähintään 10 m² ja sen lyhin sivu vähintään 3 metriä. Karsinat voidaan rakentaa usean eläimen yhteiskäyttöiseksi, mutta eläimen eril- leen aitaamiseen on varauduttava.

Karsinat on varustettava niin, että alla luetellut ominaisuudet täyttyvät:

- makuualusta on vedolta suojattu, kiin- teäpohjainen, hyvin kuivitettu ja pehmeä
- huonetilan tai eläimen lämmitysmahdolli- suus on tarvittaessa käytettävissä (esim.

putkipatterit, säteilylämmitin tai lämpöpu- hallin)

- karsinasta on näköyhteys muihin nautoihin
- hoidettavan eläimen nopea kiinnittäminen ja turvallinen käsittely (esim. lääkintä, tut- kiminen ja eläinten merkintä) on mahdolis- ta (esim. portti, jolla eläin kiilataan aita- vasten)
- poikimisapua varten eläimen takana on riittävä tila (jos ei ole toteutettavissa siirty- vien karsinaseinien avulla, karsinan pituu- den on oltava vähintään 3,5 m)
- lypsylehmiä on mahdollista lypsää koneel- lisesti

5.4 Sikatilojen lisäehdot

Joutilaiden emakoiden ja ensikoiden lai- dunnus tai jaloittelu

Ks. rajoitukset tämän lisäehdon valinnassa kohdasta 5.1 Lisäehtojen valinta.

Joutilaat emakot ja ensikot on päästettävä ulos jaloittelemaan sään salliessa 1.5. - 30.9. välisenä aikana joka päivä tai ympäri vuoden vähintään kahdesti viikossa.

Joutilailla emakoilla ja ensikoilla on oltava mahdollisuus tonkimiseen ja kesällä rypemi- seen.

Lisäehdolla on päällekkäisyyksiä ympäristötu- en Luonnonmukainen kotieläintuotanto- erityistukisopimuksen kanssa. Lisäehdosta tulee luopua tai se voidaan vaihtaa, jos lisäehdon valinnut tila tekee sopimuksen luonnonmukai- sesta kotieläintuotannosta.

Emakoiden ja ensikoiden tiineytys

Emakot ja ensikot on tiineytettävä pihatossa tai ryhmäkarsinassa, jossa emakot ja ensikot ovat vierotuksesta tiineytymisen varmistami- seen. Siemennyshäkkejä saa käyttää vain siemennyksen yhteydessä.

Ruokintakarsinoissa ruokintahäkkien ulkopuo- lista esteetöntä lattian kokonaispinta-alaa on oltava vähintään 2,25 m²/eläin ja tästä tilasta vähintään 1,3 m²/eläin on oltava kiinteäpoh- jaista, kuivitettua makuualustaa. Jos eläimiä pidetään alle kuuden eläimen ryhmissä, eläin- ten käytettävissä olevan esteettömän lattian kokonaispinta-alan on oltava 10 prosenttia suurempi kuin eläinryhmän tarvitsema, tuen ehtona sanottu laskennallinen pinta-ala.

Tiineytettyjen sikojen tila- ja makuupaikka-vaatimukset

Tiineytetyt emakot ja ensikot ovat pihatossa tai ryhmäkarsinassa. Tiineytetyillä emakoilla ja ensikoilla on ruokintakarsinoissa oltava ruokintahäkkien ulkopuolista esteetöntä lattian kokonaispinta-alaa vähintään 2,25 m²/eläin ja tästä tilasta vähintään 1,3 m²/eläin on oltava kiinteäpohjaista, kuivitettua makuualustaa. Jos eläimiä pidetään alle kuuden eläimen ryhmässä, eläinten käytävissä olevan esteettömän lattian kokonaispinta-alan on oltava 10 prosenttia suurempi kuin eläinryhmän tarvitsema, tuen ehtona sanottu laskennallinen pinta-ala.

Emakoiden vapaa porsiminen

Emakoilla on pääsääntöisesti oltava vapaa porsiminen. Emakko voidaan kuitenkin pitää porsitushäkissä tilapäisesti enintään seitsemän vuorokautta porsimisen jälkeen, jos häkissä pitämiseen on hyväksyttävä syy (esimerkiksi aggressiiviset tai levottomat emakot).

Porsituskarsinan pinta-alan on oltava vähintään 6 m², josta vähintään puolet on kiinteäpohjaista ja kuivitettua. Tästä tilasta pikkuporsilla on oltava vähintään 1 m² sellaista tilaa, johon ne pääsevät suojaan emakolta. Pikkuporsaille on järjestettävä asianmukainen lämmitys.

Sikojen sairaskarsina

Sairaita sikoja varten on oltava käytävissä erillinen sairaskarsina. Sairaskarsinat voivat olla ryhmä- tai yksilökarsinoita. Ryhmäkarsinat on tarvittaessa voitava jakaa osiin. Sairaskarsinoita on oltava vähintään yksi jokaista alkavaa 50 emakkoa kohti ja sairaspaikkoja vähintään viisi jokaista alkavaa 100 lihasikaa kohden. Sairaskarsinassa on oltava vedolta suojattu, kiinteäpohjainen, hyvin kuivitettu ja pehmeä makuupaikka.

Sikojen karsinaolosuhteiden parantaminen

Kaikilla sikalan sioilla on oltava kuivitettu, kiinteäpohjainen makuualue, johon siat mahtuvat yhtä aikaa makuulle. Kuivikkeena on käytettävä esimerkiksi olkea, purua, turvetta, paperisilppua tai heinää. Kuivikkeita on oltava riittävästi koko ajan.

Lisäksi vierotetut, välikasvatuksessa olevat porsaas on osastoitava ikäryhmittäin omissa karsinoissaan. Lämpötilan on oltava muutelta-

vissa porsaiden iän mukaisesti esimerkiksi kaksi-ilmastokarsinoilla.

6 Olosuhteiden muutokset sitoumuksen aikana

6.1 Ilmoitusvelvollisuus olosuhteiden muutoksista

Viljelijän tai hänen oikeudenomistajansa on tehtävä ilmoitus kunnan maaseutuelinkeinoveranomaiselle olosuhteiden muutoksista, jotka koskevat viljelijää, maatilaa tai tilan tukeen liittyvää kotieläintuotantoa. Lisäksi on ilmoitettava eläinten määrän muutoksista silloin, kun eläinmäärä pysyvästi vähenee alle edellytetyn vähimmäiseläinyksikkömäärän.

Kirjallinen ilmoitus on tehtävä viivytyksettä, mutta viimeistään 10 työpäivän kuluessa olosuhteissa tapahtuneesta muutoksesta. Tässä tarkoitettuja olosuhteiden muutoksia ovat muun muassa koko tilan myynti tai hallintaoikeuden vaihdos tai muu sellainen olosuhteiden muutos, joka vaikuttaa tuen myöntämiseen.

Muutostilanteissa, joissa sitoumus jatkuu, tuki maksetaan muutosten osalta seuraavasta maksatuksesta alkaen.

6.2 Tuotantosuunnan vaihtaminen

Jos maatilalla harjoitetun eläintuotannon tuotantosuunta muuttuu toiseksi eläinten hyvinvoinnin tuessa tukikelpoiseksi tuotantosuunnaksi, tilan on noudatettava uuden tuotantosuunnan mukaisia perusehtoja jäljellä olevan sitoumuskauden ajan. Tuotantosuuntaa voidaan vaihtaa jäljellä olevaksi sitoumuskaudeksi kerran sitoumuskauden aikana.

6.3 Lisäehdon vaihtaminen ja siitä luopuminen

Lisäehto on mahdollista vaihtaa kesken sitoumuskautta tietyissä tilanteissa. Vaihtaminen on mahdollista, jos tapahtuu sukupolvenvaihdos tai muu koko maatilan hallinnansiirto ja sitoumus siirretään. Lisäehto voidaan vaihtaa myös, jos eläintuotanto muuttuu pääasiallisesti toiseksi eläinten hyvinvoinnin tuessa tukikelpoiseksi tuotantosuunnaksi tai maatilalla harjoitetun eläintuotannon olosuhteissa tapahtuu sellainen muutos, että valitun lisäehdon toimenpiteitä ei voi enää toteuttaa.

Vaihtaminen voidaan tehdä kerran sitoumuskauden aikana. Noudatettavien lisäehtojen määrää ei voi lisätä vaihtamisen yhteydessä.

Lisäehdosta on luovuttava, jos lisäehdon kotieläintuotannosta luovutaan tai maatilalla harjoitetun eläintuotannon olosuhteissa tapahtuu sellainen muutos, että valitun lisäehdon toimenpiteitä ei voi enää toteuttaa. Lisäehdosta on luovuttava myös, jos eläinmäärä vähenee muuten kuin tilapäisesti niin, että vähimmäiseläinmäärä 10 ey ei enää täyty. Jos tilalle on valittu sen tuotantomuotoon sopimaton lisäehto, lisäehdosta on luovuttava ja siitä maksettu tuki maksettava takaisin.

6.4 Sitoumukseen sisältyvien eläinten määrän väheneminen

Jos viljelijä siirtää koko harjoittamansa kotieläintuotannon toiselle tukikelpoiselle viljelijälle ja sitoumus siirretään kyseiselle viljelijälle, jo maksettuja eläinten hyvinvoinnin tukia ei peritä takaisin. Tilalle voi jättää enintään muutamia eläimiä ainoastaan harrastustoimintaa varten niin, että viljelijätukia ei haeta näistä eläimistä.

Jos viljelijän eläinmäärä vähenee alle edellytetyn 10 eläinyksikön vähimmäiseläinyksikkömäärän eikä kyseessä ole tilapäinen eläinmäärän väheneminen, viljelijältä peritään jo maksetut eläinten hyvinvoinnin tuet takaisin. Tilapäiseksi eläinmäärän vähenemiseksi katsotaan tilanteet, jotka aiheutuvat tietystä tuotantotavasta, kotieläinrakennuksen peruskorjauksesta tai laajentamisesta, tuotantosuunnan muuttamisesta tai ylivoimaisesta esteestä. Tukea ei peritä takaisin, jos tilan eläinmäärä lyhytaikaisesti vähenee merkittävästi vastustettavan eläintaudin takia tai tilalta pois saneerattavan tartunnan takia. Lakisääteisesti vastustettavien tartuntojen hävittämisessä tulee noudattaa eläinlääkäriin ohjeita.

6.5 Sitoumuksesta vapauttaminen ja siitä luopuminen

Eläinten hyvinvoinnin tuen sitoumusten voimassaoloaika on viisi vuotta. Viljelijän katsotaan täyttävän huomattavan osan sitoumuksesta ja täyttävän komission asetuksessa edellytetyt muut vaatimukset silloin, kun sitoumus on kestänyt kolme vuotta ja viljelijä luopuu koko tilan myynnin kautta tai muutoin luopuu kokonaan kotieläintuotannon harjoittamisesta. Tilalle voi jättää enintään muutamia eläimiä ainoastaan harrastustoimintaa varten niin, että viljelijätukia ei haeta näistä eläimistä.

Tällöin tuen palautusta ei vaadita viljelijältä (komission asetus (EY) N:o 1974/2006 44 artikla).

Viljelijä voidaan vapauttaa sitoumuksesta eikä tuen palautusta vaadita, jos hän luopuu kotieläintuotannosta ja kyseessä voidaan katsoa olevan komission asetuksen (EY) N:o 1974/2006 47 artiklan mukainen ylivoimainen este (force majeure) tai muu poikkeuksellinen olosuhde kuten viljelijän kuolema, vakava sairastuminen ja maatilan pakkolunastus taikka lunastaminen yleisen edun vuoksi. Viljelijä voi luopua sitoumuksesta myös jäädessään eläkkeelle, jos hän siirtyy täydelle työkyvyttömyyseläkkeelle, osa-aikaeläkkeelle tai varhennetulle vanhuuseläkkeelle tai viljelijällä todetaan ammattitauti.

Ylivoimaiseksi esteeksi tai poikkeukselliseksi olosuhteeksi hyväksytään sellaiset tapaukset, joissa eläinten määrä tilalla vähenee vastoin viljelijän omaa tahtoa, esimerkiksi jos tilalla todetaan vastustettava eläintauti tai eläimet joudutaan poistamaan saneerattavan tartunnan takia.

Viljelijän on tehtävä välittömästi ilmoitus kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle em. muutoksista. Maaseutuelinkeinoviranomainen tekee päätöksen viljelijän vapauttamiseksi sitoumuksesta ja tuen lakkauttamisesta.

Viljelijä voi luopua sitoumuksesta vain edellä mainituissa tapauksissa. Jos viljelijä luopuu sitoumuksestaan muutoin kuin hyväksyttävissä tapauksissa ennen sitoumuksen päättymistä, viljelijältä on perittävä takaisin aiempina sitoumusvuosina ja luopumisvuonna maksetut eläinten hyvinvointituet. Tuen myöntävän paikallisen maaseutuelinkeinoviranomaisen on tehtävä sitoumuksesta luopumisesta valituskelpoinen ratkaisu siitä, onko kyseessä tapaus, jossa tuki on perittävä takaisin. Kyseisestä päätöksestä on käytävä ilmi takaisin perittävän tuen määrä ja määrälle laskettava korko.

6.6 Sitoumuksen siirtäminen

Jos viljelijä siirtää koko harjoittamansa kotieläintuotannon toiselle tukikelpoiselle viljelijälle ja sitoumus siirretään kyseiselle viljelijälle, jo maksettuja eläinten hyvinvoinnin tukia ei peritä takaisin.

Jos viljelijä siirtää tuen myöntämisen edellytyksenä olleen sitoumuksensa aikana koko maatilansa tai osan siitä toiselle, tämä voi jatkaa sitoumusta sen jäljellä olevan voimassa-

oloajan (komission asetus (EY) N:o 1974/2006 44 artikla). Tuen myöntävä paikallinen viranomainen voi hakemuksesta siirtää sitoumuksen maatilan, sen osan tai kotieläintuotannon uudelle omistajalle tai haltijalle, jos omistus- tai hallintaoikeus siirtyy sellaiselle viljelijälle, joka täyttää kyseisen tuen myöntämisen yleiset edellytykset ja tukiehdot. Siirtotapauksessa jatkavan viljelijän on noudatettava siirrettävää sitoumusta aiemman viljelijän antaman sitoumuksen jäljellä olevan sitoumusajan. Kuitenkin, jos sitoumus siirretään sukupolvenvaihdoksen tai muun hallinnan siirron yhteydessä ja samalla tuotantosuunta muuttuu toiseksi eläinten hyvinvoinnin tuessa tukikelpoiseksi tuotantosuunnaksi, jatkava viljelijä voi noudattaa uuden tuotantosuunnan mukaisia ehtoja. Sitoumuksen siirron yhteydessä voidaan vaihtaa lisäehtoa ja/tai lisäehtoja.

7 Eräitä tukeen liittyviä seikkoja

7.1 Termejä

Nauta on maidon, lihan tai muiden elintarvikkeiden tai vuoden tuottamiseksi taikka muuta tarkoitusta varten pidettävä nauta iästä riippumatta

Lihanauta on lihantuotantoa varten pidettävä nauta

Lypsylehmä on maidontuotantoon käytettävä, vähintään kerran poikunut nauta

Emolehämä on vähintään kerran poikunut nauta, jota käytetään yksinomaan vasikoiden tuottamiseen ja jonka vasikoita kasvatetaan lihan tuotantoon tai emolehmätuotannon lisäämiseen

Hieho on vähintään 6 kuukauden ikäinen nauta ennen sen ensimmäistä poikimista

Sonni on urospuolinen, vähintään 6 kuukauden ikäinen nauta

Vasikka on alle 6 kuukauden ikäinen nauta sukupuolesta riippumatta

Nuorkarja koostuu vähintään 6, mutta alle 24 kuukauden ikäisistä naudoista

Pikkuporsas on sika syntymästä vieroitukseen

Vieroitettu porsas on sika vieroituksesta 10 viikon ikään saakka

Lihasika on yli 10 viikon ikäinen sika teurastukseen saakka

Kasvatussika on sika yli 10 viikon iästä ensimmäiseen tiineytykseen saakka

Ensikko on sika sen ensimmäisestä tiineytyksestä porsimiseen

Tiineytetty ensikko on ensikko sen 4 ensimmäisen tiineysviikon jälkeen porsimiseen saakka

Emakko on sika sen ensimmäisen porsimisen yhteydessä ja sen jälkeen;

Joutilas emakko on emakko porsaiden vieroituksesta sitä seuraavan tiineyden loppuvaiheeseen

Tiineytetty emakko on emakkoa sen 4 ensimmäisen tiineysviikon jälkeen porsimiseen saakka

7.2 Asiakirjojen säilyttäminen

Eläinten hyvinvoinnin tuen ehtoihin liittyvät asiakirjat on säilytettävä vähintään kolmen vuoden ajan sitoumuskauden päättymisestä.

7.3 Tuen julkisuus

Eläinten hyvinvoinnin tukea koskevat tiedot ovat julkisia ja valtiolla on velvollisuus vuodesta 2008 lähtien julkaista luettelo tuensaajista sekä myönnettyt julkisen rahoituksen määrät.

7.4 Valvonta

Eläinten hyvinvoinnin tuen ehtojen noudattamista valvovat ELY-keskusten eläinvalvojat. Valvonnasta annetaan erilliset säädökset ja ohjeet.

LIITE 1 Terveydenhuollon vaatimukset nautatiloilla

1. Tilalla on eläinlääkärin kanssa solmittu terveydenhuoltosopimus.
2. Eläinlääkäri tekee tilalle vuosittain vähintään yhden terveydenhuoltokäynnin.
3. Tilalla on eläinlääkärin tekemä, terveydenhuoltokäynnin perusteella laadittu kirjallinen terveydenhuoltosuunnitelma, joka päivitetään vuosittain.
4. Tilalla harjoitetaan järjestelmällistä tuotantoseurantaa. Tuotantoseurannaksi hyväksytään kaikki tarkkailumuodot ja myös esim. tilan itsensä pitämä, vastaavat tiedot tuottava tuotantoseuranta.
5. Tila noudattaa toimivaltaisen viranomaisen ohjeita tilatason tautisuojauksessa sekä eläinaineksen, tuontirehujen ja -rehuaineiden hankinnassa (terveydenhuoltosuunnitelma, terveydenhuoltokäynnit).

6. Tilalla ei ole BVD –virusta erittäviä eläimiä tai saneeraus on aloitettu ennen eläinten hyvinvoinnin tuen sitoumuksen antamista tai aloitetaan viipymättä.
7. Tila tutkituttaa ostamansa siitoseläimet (pitoon tarkoitetut eläimet) salmonellan varalta toimivaltaiselta viranomaiselta saamiensa ohjeiden mukaisesti.
Samoin vasikkakasvatamoissa, jotka myyvät ostamia eläimiä jatkokasvatukseen, salmonellatutkimus tulee tehdä osastokohtaisesti vuosittain eläinlääkärin ohjeiden mukaan. Tilalla ei ole todettu salmonellatartuntoja tai saneeraus on aloitettu ennen eläinten hyvinvoinnin tuen sitoumuksen antamista tai aloitetaan viipymättä.
8. Jos tilalla todetaan BVD- tai salmonellatartunta eläinten hyvinvoinnin tukeen sitoutumisen jälkeen, tila on velvollinen saneeraamaan taudin pois.
9. Eloeläimiä myyvällä tilalla ei ole todettavissa pälvilsaa. Vaatimus ei koske lihanaudoiksi kasvatettavien vasikoiden loppukasvatamoita.
10. Ruokinta- ja rehuhygienian, kuivituksen ja lannankäsittelyn sekä eläinten oleskelutilojen järjestyillä ehkäistään ulosteperäisten taudinaiheuttajien leviämistä karjassa ja pidetään eläimet mahdollisimman puhtaina. Eläinlääkäri dokumentoi tilanteen terveydenhuoltokäynnillä.

LIITE 2 Terveydenhuollon vaatimukset sikatiloilla

Terveydenhuollon vaatimukset emakko- ja yhdistelmäsiikalassa

1. Tilalla on eläinlääkärin kanssa solmittu terveydenhuoltosopimus.
2. Tilalla on eläinlääkärin tekemä kirjallinen terveydenhuoltosuunnitelma, joka päivitetään vuosittain.
3. Eläinlääkäri käy tilalla terveydenhuoltokäynnillä vähintään neljä kertaa vuodessa, käynneistä yksi on terveydenhuoltosuunnitelman päivityskäynti. Tätä käyntiä varten voidaan kerätä tietoja aiemmilla kyseisen vuoden terveydenhuoltokäynneillä.
4. Tilalla harjoitetaan systemaattista tuotantoseurantaa. Porsastuotantosikalassa hyväksytään kaikki tarkkailumuodot tai tilan itsensä pitämä vastaavat tiedot tuottava tuotantoseuranta.
5. Tila noudattaa eläinaineksen ja tuontirehujen hankinnassa toimivaltaiselta viranomaiselta saamia ohjeita (terveydenhuoltosuunnitelma, terveydenhuoltokäynnit).
6. Tilan on osoitettava porsasyskävapautensa ternimaito- tai verinäyttein toimivaltaiselta viranomaiselta saamiensa ohjeiden mukaan (terveydenhuoltosuunnitelma, terveydenhuoltokäynnit).
7. Tilan on osoitettava salmonellavapautensa lantanäyttein tukea ensimmäistä kertaa haettaessa. Näytteet on otettava toimivaltaisen viranomaisen ohjeiden mukaisesti ensimmäisenä sitoumusvuonna joulukuun loppuun mennessä.
8. Tila on dysenteria-, aivastustauti- ja kapivapaa eläinlääkärin tekemän kliinisen tarkastuksen perusteella tai saneeraus on aloitettu ennen ensimmäistä tukihakua tai aloitetaan viipymättä. Kapilääkityksiä ei sallita. Saneerausvaatimus.
9. Tilan emakot on rokotettu sikaruusua vastaan kahdesti vuodessa tai eläinlääkärin ohjeiden mukaisesti. Poikkeaminen kahden kerran rokotuksesta on perusteltu terveydenhuoltosuunnitelmaan.
10. Emakoille on annettu eläinlääkärin ohjeiden mukainen säännöllinen sisäloislääkitys.

Terveydenhuollon vaatimukset lihasikalassa

1. Tilalla on eläinlääkärin kanssa solmittu terveydenhuoltosopimus.
2. Tilalla on eläinlääkärin tekemä kirjallinen terveydenhuoltosuunnitelma, joka päivitetään vuosittain.
3. Eläinlääkäri tekee yhden terveydenhuoltokäynnin / kasvatuserä kertatäydyttöisessä lihasikalassa tai neljä käyntiä vuodessa, jos lihasikala on jatkuvätäydyttöinen.
4. Tilalla harjoitetaan systemaattista tuotantoseurantaa. Lihasikalassa tuotantoseuranta voi pohjautua esim. teurastamon tulosraporttiin.
5. Tila noudattaa eläinaineksen, tuontirehujen ja -rehuaineiden hankinnassa toimivaltaiselta viranomaiselta saamia ohjeita (terveydenhuoltosuunnitelma, terveydenhuoltokäynnit).
6. Tila ottaa vastaan vain terveyslukiteltuja (=terveydenhuollon vaatimukset täyttäviä) porsaita. Poikkeuksena sallitaan perustellut syyt, esim. porsasyskä saneerauksen mahdollistamiseksi.